

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Kedves Vértéződő Társaim!

Régen írtam már heti levelet, ezért ezúton is elnézéseket kérem, eléggé összecsaptak fejem felett a hullámok, elsősorban mentális értelemben. Bízom benne, hogy talán sikerült már föléjük kerekednem.

Kezdem a legnehezebbel. Ma volt egy barátomnak, egy huszár bajtársamnak a temetése. Néhány hete halt meg autóbalesetben, 25 évesen. Sajnos nem ez az első hozzám közel álló fiatal váratlan halála, némiképp, már amennyire lehet, megedződik az ember, de azért megérinti az embert, nehéz ott állni a dízsorfallal...

A múlt hétvégén részt vettem egy antiochiás hétvégén. Hihetetlenül sokat adott, nagyon régen volt ilyen jó gyónásom. Úgy érzem, nagy löketet adott a meglehetősen ellaposodott imaéletemnek. A hétvége folyamán jött oda hozzám egy lány. Kérdezte, hogy nem vagyok-e Élesztős. Mert ő még az első, kozármislenyi Élesztő hatására keresett antiochia közösséget, ahol megismerkedett a barátjával, akinek ő azóta gyűrűs menyasszonya. Azért ezt jól esik hallani...

A hetem egyébként átlagosan, egyetemmel átszöve, egy holnapi kórus-fellépésünkre készülve telt. Sajnos kezd megcsapni a vizsgaidőszak előszele, úgyhogy neki kell állni felkötni azt a gatyát.

A jövő hétre nagy érdeklődéssel tekintek előre, mégpedig két okból kifolyólag: egyrészt a jövő héten lesznek az Equus-napok, ami nálunk az ÁTE-n ilyen egyetemi napok sok szórakozással, bulival, némiképp kevesebb kötöttséggel, másrészt viszont felvettek demonstrátornak az egyetemi lóklinikára, s hétfőn fogom teljesíteni az első ilyen, fizetett ügyeletemet.

Remélem Veletek is minden rendben megy, kívánom, hogy gyümölcsöző jövő hetetek legyen, Isten Áldásával!

Üdv.:

Csongor

Kelt.: Bakonyszücs, 2025. április 5.

Gyimóthy Bálint

Na sziasztok srácok!

Ismét eltelt egy hét, és ismét elég gyorsan számomra.

Hétfőn volt az utolsó munkanapom. Fura érzés volt elbúcsúzni mindenkitől. Olyan hirtelen jött ez az egész helyzet hogy felfogni se volt időm rendesen, hogy egy csomó mindenkivel nem is fogok többet találkozni. A többiek is nagyon szomorúak voltak. Elbúcsúztam attól aki aznap bent volt, még egy utolsót ebédeltünk és kávéztunk, aztán mivel elintéztam minden papírozást ebéd után le is léptem. Mégegyszer utoljára visszanéztem az óriási audi logóval díszített csarnok-komplexumra, és tovább mentem. A hétfő kb ennyi is volt.

Kedden izgatottan keltem mert, egy csomó teendőt terveztem aznapra. Először is elugrottam Csanád unokatesómért, és hazamentünk apukámhoz segíteni, mert jött egy érdeklődő a régi motorjáért. Nekem elég komolytalannak tűnt az illető, és pofátlanul sokat akart alkudni. De mondtam apukámnak hogy semmiképp ne adja ennyire áron alul, meg neki is rosszul esett volna így eladni, mert nagyon szerette azt a motort. (Egy legendás VFR 750 akinek mond valamit) Inkább segíték majd megfogalmazni egy jobb hirdetést, hogy több érdeklődő jöjjön. Aznap olyan szép idő volt, hogy nekem is kedvem támadt motorozni, de előtte még össze kellett ralni. (Nekem egy GS500F-em van szintén annak akinek mond valamit) Így hát visszamentünk Győrbe és Csanáddal folytattuk a szerelést ott ahol abba hagytuk. Sajnos időközben az akkumulátor is lemerült, úgyhogy azt is felraktam tölteni. Gondoltuk addig filmezünk amíg tölt az akksi, de akkor még nem tudtuk hogy este 10-ig fog tölteni.

Na nem baj mert szerdára is jó időt mondott, és elhatároztam hogy reggel első dolgom lesz beizzítani a motort. Így is lett. Beszereltem az akksit a helyére, keresztbe fontam az ujjaimat, és ráadtam a gyújtást. Kicsit szivatózni kellett mert nyilván még hideg volt a blokk, de meglepően gyorsan beindult. Az alapjárat is nagyon egyenletes volt, nagyon szépen duruzsolt a hangja, és ami a legfontosabb, hogy sehol nem folyt a benzin. Nagyon felemelő érzés volt, hogy pár napja még a kezemben fogtam a darabjait, most meg összeraktuk és még működik is. Még sosem szedtem szét ilyen alaposan de megnéztem egy youtube videót és működött. A képem látszik hogy mennyire volt szétszedve. (Nincs rajta a tank, az ülés, az airbox, meg a karburátor)

Aztán el is vittem egy próbakörre. Délben megálltam a kedvenc pizzázóhelyemen győrben, ami egy kis lakóautóból üzemel, a tesco parkolójában, de fafűtéses kemencével sütik a pizzát, és a srác aki csinálja, Nápolyban tanulta a mesterséget. Zseniáljs pizzát süt. Utána eldöntöttem hogy lemotorozok pápára a bakonyon keresztül, mert nagyon szeretek erdei utakon motorozni (aszfaltot persze mert nem crossmotorom van). Egyszerűen annyira más mint autóban ülve. Suhanok a fák között és érzem az erdő illatát, érzem az aszfaltot pár centire alattam, és hallok az erdő hangjait. Sokkal inkább a környezetem része vagyok amikor motorháton ülök. Nagyon ki tud kapcsolni a motorozás, és a gondolataimban is sokkal jobban el tudok merülni. Már nagyon vártam a jóidőt.

A hét többi részében nem csinálram túl sok említésre méltót. Ahogy Ákos is mondta múltkor, nagyon könnyű hozzászólni a 11 órás keléshez...

Remélem jól telt a hetetek,
Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Hét elejére lebetegedtem, de szerencsére csak annyira, hogy a munkában ne hátráltasson komolyan. Kicsit mulatságos, de összességében hálát éreztem magamban az egész betegség kapcsán, hogy milyen tapintatosan megvárta már, hogy lemenjenek a konferenciák, és akkor is egy egész enyhe valami formájában jelentkezett.)) A szobatársam elutazott erasmusra Heidelbergbe, ezért az amúgy is óriási szobánkban (szobámban*) most pár hónapig egyedül fogok lakni, bár Doma már bejelentette, hogy rárabolna a másik helyre... Egy remek búcsúbulit is szerveztünk, szívmelengető volt jó barátsággal és szeretettel elköszönni.

Péntek estére visszahívtuk a koliba a korábban végzett alumni tagjainkat, és amellet, hogy jó volt régi barátokat, ismerősöket újra látni, igen hasznos beszélgetéseket folytattunk velük, kaptunk egy kis betekintést, mi vár majd ránk egyetem után, merre felé érdemes gondolkozni. Ez számomra különösen hasznos most, hogy igyekszem tudatosan összegyűjteni és megfogalmazni az elérhető lehetőségeket. Húsvétig szeretnék egy átfogó képet magamnak az elkövetkező néhány évről elképzelni, ami mentén elindulok és döntéseket hozok, és ezzel még nagyon sok munkám van, de pont az ilyen beszélgetésekkel tehetek a legtöbbet a magam részéről ezen a téren. (Meg persze sokat imádkozom is ezért!)

Kíváncsian várom a leveleiteket, hogy mi újság van Veletek!

Barátsággal,
Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem mindenkinek jól telt a hete, az enyém jó volt mégpedig a következő:

Vasárnap a nap jó részét tanulással, és amikor nem bírtam olvasással töltöttem. Hatra elmentem Péter atya miséjére a Szent Imrébe, itt találkoztam Jónással és Domával P.P.-en kívül, és megláttam az egyik legspeciálisabb fuvarozási módot, amit eddigi életem során láttam. Utána még tanultam kicsit, majd elmentem a sógorommal futni egyet egy kis futópályára hozzájuk közel.

Hétfőn reggel még tanultam egy adagot, déltől volt sztochasztikus folyamatok ZHm. A ZH után elmentem ebédelni az egyik barátommal, majd még egy órára beültem, utána a nap nagy részében relaxáltam, hogy túl vagyok a ZH időszakon, a nap végén még megcsináltam egy jegyzőkönyvet.

Kedden nyolctól voltak óráim, egy lyukasórásban sikerült végre nem a nap végére hagyni az Exodus szentórát, hattól fél tízig pedig kosaraztam. Azt az izomlázat még csütörtökön is nagyon éreztem.

Szerdán nyolctól ötig lettek volna óráim, de egy része kihagyható volt, úgyhogy úgy döntöttem kialszom magam. Ez meg is történt, de így is ugyanolyan fáradt voltam mint szoktam lenni, ha nem rosszabb, talán túlaludtam magam? Mindenesetre este aztán még meg kellett csinálnom egy házit éjjelig, végre sikerült is leadni időben (5 perccel határidő előtt). Aztán még olvastam

pár órát 🥳.

Csütörtökön 10-12ig jelentéktelen de névsorolvasásos óra, utána laborozni mentem. A laboron megtanultam mindent arról, hogy a különböző sejttípusok táptalaját hogyan lehet, kell és célszerű kicserélni, ami érdekesebb volt, mint ahogy hangzik. Mikroszkópoztam is egy kicsit közben. Utána bevásároltam, vettem egy új farmert és kb befejeztem a pc-m komponenseinek beszerzését, egy WIFI adapter és a billentyűzet. A koliban beüzemeltem a dolgokat, ami nehezebb volt, mint gondoltam, ugyanis a WIFI adaptert fel kellett telepíteni egy CDről, és természetesen se a PCnek, se a laptopomnak, se a korábbi laptopomnak, se a szobatársam laptopjának, se a szomszéd szobában lakók laptopjának nem volt CD-lejátszója. A szobatársam mentett meg, aki rágondolt, hogy a tanulószobán lévő PCknek valszeg van, és tényleg volt, így áttelepítettem egy pendrivera a CDt, és arról feltelepítettem a gépemre. Kb ennyi volt a napom, kis mirelit kaja elkészítést leszámítva.

Pénteken délelőtt nem sok említésre méltót tettem, délután a nővéremekkel és a bátyámmal hazautaztam, hogy megünnepeljük édesanyám 60. születésnapját. Az estét beszélgetéssel töltöttük, persze lefekvés után még olvastam két órát.

Ma, szombaton, hasonlóan telt a nap, családi idő, idő a gyerekekkel, olvasás, beszélgetés, édesanyám megköszöntése, svédasztalos vacsora, megjöttek közben a másik nővéremék is, pingpong stb. Most este van, hamarosan éjjel, még imádkozni kéne, fogok még olvasni is, de kb vége van a napnak.

Minden jót mindenkinek a következő hétre!

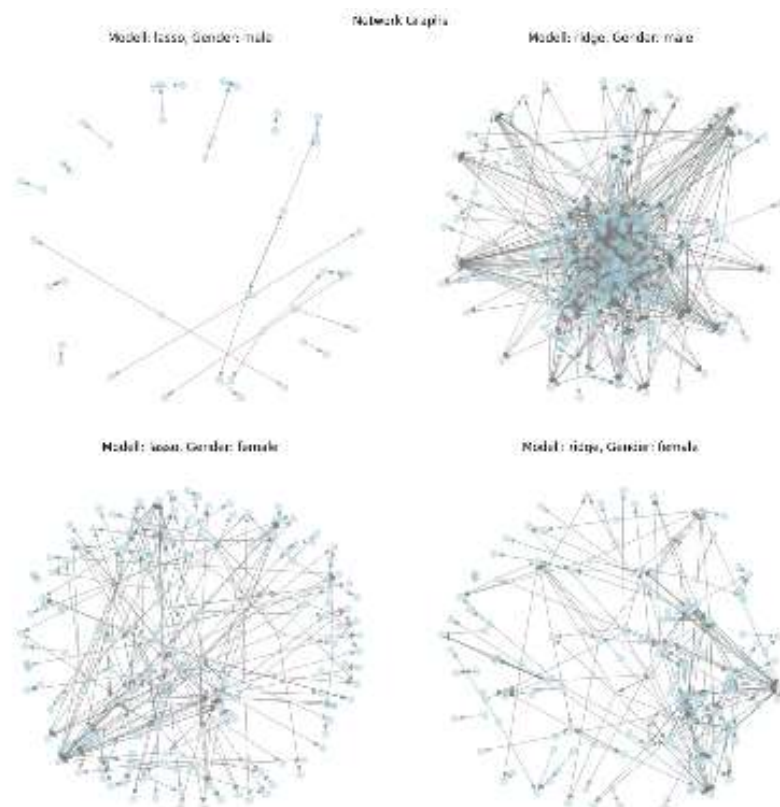
Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Nagyon jó hetem volt! Előző hétvégén sikerült sok adatot szereznem egy adatbázisból, és azon végeztem kísérleteket. Rájöttem, hogy érdemes a nőkre és a férfiakra vonatkozó adatokat külön kezelni, és azt találtam, hogy az eredményül kapott metilációs hálózatok más szerkezetet mutatnak. Lásd kép. A modellek a nemek mellett szintén két kategóriába tartozóak lehetnek: Lasso és Ridge. Ezek regressziós modellek. A ridge is újítás, amit én pártolok, Lasso az, amit használtak az általam feldolgozás alatt álló cikkben.

Ez egy egészen érdekes felfedezés lenne, amit azok sem vettek észre, akik cikket írtak ebben a témában. Nagyon remélem, hogy ez nem egy megint csak érdekesnek tűnő dolog. Bíztható az, hogy a cikk eredeti írói kíváncsiak az ötletemre és lesz velük egy meetingem, amire össze kéne szednem a gondolataimat és eredményeimet. Remélem azt is, hogy esetleg lehet ebből egy cikk, amin ott lehet a nevem. Nem mintha sok ilyet szeretnék, de szívesen mondanám el magamról, hogy van publikációm.

Volt a héten KGY (küldöttgyűlés) is, ami sokkal jobb hangulatú volt, mint a legutóbbi, és lehet, hogy sokat gondolok magamról, de magamnak tulajdonítom ezt a változást. Mindezen túl robog a munka, és úgy érzem, hogy rendesen el tudom látni az ezzel kapcsolatos feladataimat.

Csütörtökön sikerült beszélgetnem sok mindenkivel. Délelőtt szaktársaimmal egyeztetünk, egy ösztöndíj módosításról, aminek azért örültem, mert régen tudtam beszélni a szaktársaim ezen csoportjával, és jól esett. Aztán egy halál unalmas Statfiz után az beszélgettem Benedekkel egy eredetileg az előre kitalált 1,5 óra keretében, de jóval több lett mint másfél óra. Gondolom eredetileg is az volt a lényeg, hogy szembesüljünk vele, hogy hasonló dolgok érdekelnek, meg foglalkoztatnak minket ebben a korban, de azért meglepődtem mennyire. A beszélgetés után pedig sakkoztam a régi osztálytársaimmal, ahol 2 győzelmet és 2 vereséget gyűjtöttem be, de persze ezt a két vereséget azért kaptam csak, mert hagytam őket is nyerni.

Ma, pénteken, pedig inkább pihenősebb napom volt, bár ma is foglalkoztam tanulással, meg HÖKkel.

Na mizújság?:)

Üdv,

Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Múlt héten vasárnap egyedül voltam otthon, úgyhogy anya kérésére szívesen vittem helyette a nevelőotthonos gyereket misére. Anya hittantanár és ebben az évben bevállalta hogy autóval visz misére gyerekeket a nevelőotthonokból, akik amúgy nem tudnának menni. Aranyos gyerekek és nagy örömet tud okozni a velük töltött kis idő.

Ebédre meghívott magához az egyik bátyám, ő is Bogláron lakik csak egy másik lakásban. Ez is jó volt.

Különösebb okom nem volt arra, hogy ne induljak el időben vissza a koleszba, de mégis úgy alakult, hogy az utolsó lehetséges vonattal mentem, aminek fél egyre értem be a Gödöllőre.

Ezen a héten egyetemen kiemelkedően jól teljesítettem órán alvásban. Drasztikus mennyiségeket aludtam előadásokon és gyakorlatokon, mindennap elaludtam szerintem legalább egy valamin, de volt hogy egy nap másfél órányit. Olyan is volt egyik órán, hogy tanárnak dolga volt és el kellett mennie, ezért valami nő kezdett el beszélni. Nem sokkal azután hogy átvette a szót elaludtam és mikor felébredtem akkor már egy másik nő beszélt és ő meg már éppen befejezte a mondanóját.. De némely alvás olyan mély, hogy mikor felébredek azt sem tudom hirtelen hol vagyok. Már érik, hogy kivizsgálattom magam mert kórosnak tűnik ez az aluszékonyság, pedig nem feltétlen az alszok keveset.

Tesinek néptáncot vettem föl, hát változó, hogy ezt mennyire szeretem, nem vagyok egy nagy táncos, de nem azzal szokott feltétlen a baj lenni, inkább, hogy nagyon unalmassá vált már, mindig ugyanazokat a moldvaiakat táncoltuk. Most viszont vettünk másokat is amik miatt mostanában szerettem az órákat meg vártam is már őket. Ezen a mostani óra viszont most nekem kifejezetten rossz volt. Ennyire kellemetlenül nem is tudom mikor éreztem magam utoljára. Improvizációs tánc volt, de valahogy nem kaptam el az ütemet, aztán az agyam meg le is blokkolt és iszonyat kínos volt nekem, teljesen inkompetens voltam. Nem is volt már nagyon jó kedvem utána. Érdekes ilyen dolog mennyire tudja negatívan befolyásolni a közérzetem..

Heti főzés most nagyon jól sikerült, darált húst ettem.

Szerdán egy egyetemi társammal elmentünk falat mászni a mammutba. Néhányszor voltam eddig mászni, mindig nagyon élveztem meg belelkeseztem, most kicsit kevésbé. Túl sokan voltak meg nem is ment olyan nagyon. Az a baj, hogy nagyon gyorsan úgy elfárad az alkarom, hogy utána már nem sok sikerélmény van.

Mászás után, ha már bementem Pestre akkor elmentem a győriekkel kocsmába pókerezni. Többiek az elmúlt másfél évben párszor összegyűltek már pókerezni és most voltam először

velük. Vicces jelenet volt amúgy, hogy bementünk kocsmába, igazából nem is köszöntünk, meg egy darabig nem is kértünk semmit inni, hanem csak leültünk az egyik asztalnál és mindenki kiöntött az asztalra egy zacskó pénzt és azt számoltuk. Menőbb érzés lett volna úgy, ha mondjuk nem lenne lassan játékpénz kategória a forint érme, de azért így is jól néztünk ki.

Nagyot nem kaszáltam, de szerintem egy olyan 50-100 forint nyereségem az volt. Elég vicces belegondolni hogy ott játék közben 50 forintokon már miket rágódtunk meg bánkódtunk :D Jó hát meg kell becsülni a pénzt, én múltkor kaszinóban is kikértem az 5 forintot a kasszánál, nem akartam hogy rajtam nyereszke legyenek

Csütörtökön Lórival megejtettük az első találkozót, nszyon jól sikerült, jobban mint az vártuk volna. Elrepült 2 óra és szívesen folytattuk is volna, csak Lórinak még programja volt, én pedig haza akartam érni időben. A program maga az igazából csak sétálás volt, tettünk egy kis utat Budán.

Vonatnál ahogy elköszöntem Lóritól találkoztam egy másik ismerőssel az egyetemről. Nem volt sok hely a vonaton ezért álltunk, de gyorsan ment vele is az idő úgyhogy nem volt gond. Mondta, hogy megy Veszprém felé. Meglepődtem, mert nem gondoltam, hogy ez a legpraktikusabb járat Veszprémbe. Szóvá is tettem mire ő mondta kicsit zavarodottan, de kicsit pedig beletörődően, hogy ő már nem szokott idegeskedni hogy melyik vonatra száll fel pontosan, ha Fehérvárra az neki már megfelel, onnan majd talál valamit. Ő is kérdezte, hogy nekem kell-e átszállnom, mondtam, hogy nem ez egyből hazavisz. Na Fehérváron aztán elköszöntünk, ő leszállt. Lett ülőhelyem is utána, vártam hogy hazaérjek. Nem volt rossz kicsit pihenni a vonaton a sok járás meg állás után, hétvégén amúgyis jól tud esni a vonatozás. Már sötét volt, gondoltam mindjárt itt van Siófok. Aztán bemondja, kalauz, hogy szálljon le mindenki, itt vagyunk Veszprémbe.....

Ott megfagytam egy pillanatra, nem értettem mi van, hogy kerülök ide. Aztán gondoltam, hogy Lórival beszélgetve valszeg nem figyeltem és rossz vonatra szálltam fel, mert ugyanazon a vágányon pár perc különbséggel ment el a két ugyanolyan vonat és fel sem merült egészen a végállomásig, hogy rossz vonaton ülök. És aztán eszembe jutott a másik gyerek, hogy ő meg szerencsétlen leszállt Fehérváron pedig ez pont jófele vitte volna :D

Na hát miután láttam, hogy nem kell Veszprémbe aludnom mert még pont van egy utolsó járat (ami abban a percben indult mikor beérkeztem) és belenyugodtam abba, hogy az alig 2 órából, másfél óra után hirtelen vissza van még 3, elkezdtem egész jól szórakozni magamban a szituáción. Végiggondoltam a beszélgetést a sráccal, elég komikussá vált így utólag. Rá is írtam ő is kicsit kiégett ezen miután leszállt és realizálta hogy melyik vonatról is szállt le. Mindkettőnknek plusz 2 óra utazás az estében. Fehérváron amúgy még majdnem találkoztunk is miután visszaértem, az lett volna igazán vicces:D

Péntek délelőtt egy boglári bácsi gyázmiséjén voltam, aki nagyon hirtelen halt meg, megdöbbszentő volt. Délután mogyorósban dolgoztam, este énekpróba.

Szombaton délelőtt apával munkálkodtam a kertben egy keveset, délután pedig megint a mogyorósban voltam, nagyon jól esett ott dolgozni. Attól eltekintve, hogy már kicsit gyászos állapotok uralkodnak az ültetvényben.

Na ez jó hosszú lett, de ezt a vonatos sztorit el akartam mondani mert ezen nagyon mosolyogtam magamban.

Üdvözlét: Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Az elmúlt 7 nap határozottan jobb volt, mint az előző.

Vasárnapra egész napos biokémia tanulást terveztem, úgyhogy Doma könnyen meggyőzött hogy menjek a tordasi templombúcsúba vele. Nagyon jól éreztem magam, felemelő volt.

Utána PP miséjére mentünk közösen (dupláztunk), jó volt látni őt, vicces volt, ahogy elvitte a low budget pápamobil.

Hétfő este PPvel KFCben vacsiztunk, jó sokáig beszélgettünk.

Kedd reggel 7től írtam a biki ZHt, elég szomorúan sikerült, de nem baj, jó dolgokat csináltam tanulás helyett. ZH után jót beszélgettünk a szaktársaimmal. Mivel a napjaim nagy részét egyedül töltöm, ezek fontos idők nekem.

Aztán voltam állatkertben, operában, egyszer társasozni haverokkal, ilyenek.

Szombaton, ma, munKHaszombat volt, próbáltunk kicsit előre haladni a KHn. Elég kevesen voltunk, de a hangulat jó volt!

Remélem, mindenki jól van!

Jónás

Szilika Doma

Sziasztok Srácok!

Fhú, hogy elszaladt ez a hét!

A mesélést múlt hét vasárnap kezdeném: Jónással végül is főztünk szombat este és evés közben meghívtam őt hozzánk, ugyanis másnap templombúcsú volt Tordason. El is mentünk és nagyon jól éreztük magunkat. Hihetetlen szeretet bomba volt ez mindkettőnknek.

Ministráltunk mindketten és engem kértek meg, hogy vezényeljem a kisebbeket, akiket egyébként majdnem mind ismerem ovis koruk óta, és szerintem nagyon jól sikerült össze dolgoznunk. Utána az ebéden a nénik elhalmoztak minket a süteményeikkel és mikor hazamentünk a betervezett tanulás helyett már csak egy jó döfönyére maradt energia. Viszont Pestre visszafele menet még be tudtunk ugrani Péter atya miséjére a Szent Imrébe, ami nagyon sokat adott nekem. Az örömről volt szó, mivel az öröm vasárnapja volt, amit hála Istennek én nagyon is megélhettem.

Ezek után mondanom se kell, hogy jól indult a hét és a szokásos keddi élettan tesztet sem tudott letörni, pedig sajnos nem sikerült jól. Bár egy héttel ez előtti téma volt, megint megkérdezték a női nemi hormonokkal kapcsolatos dolgokat, amibe, hát ismét beletört a bicskám. De se baj, szigorlatra meg lesz tanulva! (remélem)

Kedd este én készültem a kolis közink esti imájára, ahol szintén az örömről beszéltem.

Nagyon jól sikerült az alkalom és a végén Alberttel még ott maradtunk kicsit zenélni. Ez nagyon feldobott engem és még napokig dúdolgattam az ott játszott dalokat.

Szerdán hajnalban úszni mentem, majd egész jól túléltem a napot, pedig ez nem mindig könnyű az 5:30-as kelés után. Az órák után még beültem az Örökimádás Templomba, ahol

folyamatosan kint van az Oltáriszentség, és nagyon békéset imádkoztam. Ebből lehetne rutin. Este elbúcsúztattuk egyik kolis társunkat, aki külföldre megy három hónapra. Alberték sütöttek pizzát meg browniet. Készült kísérletileg egy brownies pizza szelet is, amit Albert szeretett volna megenni, azonban én véletlenül elvettem. Furcsáltam, miért volt ilyen, arra tudtam gondolni, hogy valami megégett rajta és (akár?) karamellizálódott közben, mindenesetre érdekes volt. Albert, ha ezt olvasod, még egyszer bocsí, hogy megfosztottalak ettől az élménytől...

Csütörtökön gyönyörű idő volt, napfürdőztünk is kicsit a kollégium gangján. Este még volt egy szülinapi ünneplés, aztán hazasiettem, mert édesanyám szülinapja volt pénteken. Pénteken az ünneplés mellett sok munka is volt, le kellett nyírni a fűvet a család minden ingatlanjánál, így nálunk, a nagymamám testvérénél, aki szintén Tordason lakik és a nyaralónknál Almádiban. Szerintem lenyírhattam egy óbudavári legelőnyi területet, de azért erre mérget nem vennék. Az biztos, hogy aznap jól elfáradtam!

Szombaton már muszáj volt tanulni, mert szerdán demózom molekuláris sejtbiológiából. Ez a tárgy egyszerre izgalmas és szörnyű. Tök királyul működnek a sejtek és tényleg látni, hogy zseniálisan érzékenyre és mégis működőképesre alkotta Isten ezeket a folyamatokat, viszont mi gyarló emberek, elrontjuk az egészet azzal, hogy mindennek három betűs fantázianevek adunk amik a leghetetlenebb feloldásokat rejtik. Szóval miután ezt elküldtem folytatom a betűszavak magolását.

Remélem jól telt a hetetek! Várom a beszámolóitokat!

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

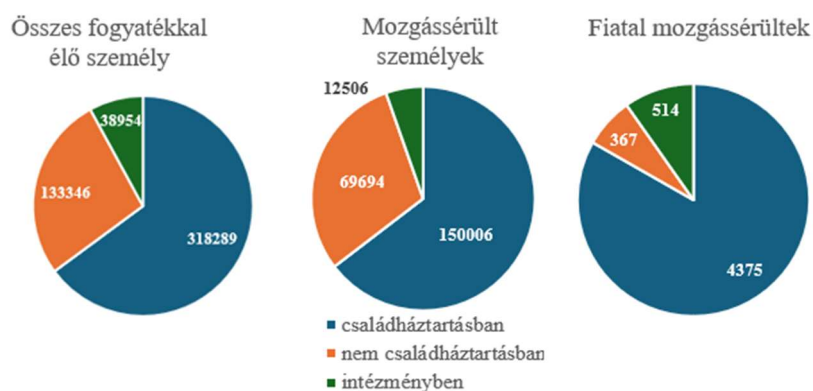
Szabó Jakab

Sziasztok!

Múlt hét óta velem nem sok új dolog történt- az egyetlen változás a szakdolgozatom terjedelmében figyelhető meg; jót tett a kisebb pánik, jelentős előrelépéseket sikerült tenni. A minimum 40 oldalból 29 megvan, és ha minden kis alfejezetet megtöltök tartalommal, amit terveztem, simán meglesz. A határidőig meg is fogom tudni írni, kérdés, a konzulens mennyire köt bele, és mikor jelez vissza... hétfőn beszéltem vele telefonon, elküldtem neki az akkori állást, de azóta nem hallottam róla. Ma délelőtt küldöm majd neki megint, aztán holnap ismét rátelefonálok, hogy legyen valami.

Az idegeimet sajnos időnként megviseli az írás, mert mindig, ahogy fáradok, fókuszálatlanná válik a folyamat, és fölösleges apróságokra rengeteg idő megy el. Az alábbi ábrát, mire kikísérleteztem, hogy hogyan kell bevinni az adatokat, hogy azt mutassa, amit a szövegben írok... borzasztó volt.

Egyébként tök jó, hogy egy csomó kaját kaptam mostanában másoktól (főleg Liditől), mert időhatékony, de azért hiányzik a főzés néha... Vagy egy laza hétvége, amikor nyugiban lehet takarítani, főzni meg ilyesmi. A szépidő a túrázhatnékot is nagyon fölébresztette bennem, úgyhogy a leadás után biztos megjutalmazom magam egy egész napos gyakorlással. A soküléstől nem csak a derekam kezdett fájni, hanem a lábam is viszket a gyalogösvények után. A szakdolgozáson kívül a sima munka is zajlik. Nem tudom, mi az oka, talán a sok vendég, de óriási lecseszéshullámok zajlanak. Az egyik asszisztentársam mesélte, hogy neki beszólt az igazgató, hogy az étkezőasztalokon nem párhuzamosak a szalvétatartók... (Aznapi újbudai polgármester jött a sulit megnézni.) Ez is, meg hogy kezdem elhinni, hogy végre tényleg diplomázom, kicsit motiválnak az évek óta nem használt önéletrajzom leporolására. Bálint ebben motiváló ;D

Na, a következő heti levél idején elvileg már biztosan látszódni fog, hogy elkészülök-e időben... Addig is, tartsátok nálam jobban észben a határidőket! Jellemző, hogy a könyvtári könyveimet is elfelejtettem meghosszabbítani legutóbb, ami kiderült, hogy 9400 forintomba került ezúttal. Csoda, hogy a neveiteket mind tudom (nagyjából).

Itt a tavasz!

Jakab